

VIA ALPINA

Od Trsta do Monaka
odkrivanje osmih alpskih dežel
po pohodniških poteh

Predstavitvena mapa
Februar 2014

Via Alpina, Alpe od začetka do konca...

Na začetku je bilo območje ogromno in zastavili smo zelo ambiciozen projekt: s ciljem odkrivati skupno območje v velikosti 200000 km² vrhov in dolin, planin in gozdov, trgov in vasic, načrtati pohodniško pot in odkriti ves alpski lok.

Od leta 2002 poteka trasa Vie Alpine od Trsta (Italija) do Monaka, od Jadranskega do Sredozemskega morja, in s svojimi 5000 kilometri pohodniških pešpoti, razdeljenih v pet odsekov, prečka osem evropskih držav: Slovenijo, Italijo, Avstrijo, Nemčijo, Lihtenštajn, Švico, Francijo in Kneževino Monako.

Edinstveno povabilo, da peš odkrijete najosupljivejše visokogorske pokrajine, zgodovino, kulturo in umetnost življenja, ki ga skupaj ustvarjajo gorske skupnosti v Alpah.

Toda najprej pogled v zgodovino...

1991: politična volja – podpisana je Alpska konvencija. Osem alpskih držav – Nemčija, Avstrija, Italija, Francija, Švica, Slovenija, Lihtenštajn in Monako – in Evropska unija ratificira mednarodno konvencijo s skupnim ciljem zagotoviti trajnostni razvoj celotnega območja Alp (glej tudi stran 12).

1999: vizionarski načrt – Na pobudo francoskega združenja za pohodniški turizem - Grande Traversée des Alpes - je nastala zamisel o veliki čezalpski transverzali, ki bi bila hkrati simbolična vez med osmimi državami podpisnicami Alpske konvencije, izraz kulturne povezanosti alpskega loka in podpora trajnostnemu razvoju turizma.

2000: eno ime, ena blagovna znamka – Na sedežu regije Rhône-Alpes v Lyon-Charbonnières so predstavniki različnih držav, regij in združenj ustanovili Mednarodni koordinacijski odbor (M.K.O.). Sprejeto je krstno ime projekta: Via Alpina. Javna predstavitev projekta je predvidena za poletje **2002** ob Mednarodnem letu gora.

2001-2004: operativna pot – V okviru evropskega programa Interreg za Območje Alp so bile določene, označene in opisane poti ter izdelani prvi večjezični promocijski instrumenti. Izvedene so tudi študije in pilotni projekti o izboljšanju kakovosti in trajnostnega razvoja turistične ponudbe. Leta 2002 Via Alpino uradno ustanovijo in priznajo ministri za okolje osmih alpskih držav kot prispevek k uresničevanju Alpske konvencije.

2005-2007: «Kraljevska pot» za odkrivanje – Zahvaljujoč novemu financiranju Interreg za Območje Alp se je začela druga faza projekta. V sodelovanju z številnimi lokalnimi deležniki se izvajajo pilotni projekti, da bi na celotni poti obiskovalcem in pohodnikom omogočili odkrivanje naravne in kulturne dediščine alpskega loka in ovrednotenje turistične ponudbe.

2008-2013: odgovoren turizem – Osem partnerjev stalno skrbi za vzdrževanje poti in novo oblikovano spletno stran. V ospredju so izkušnje skupnosti pohodnikov Vie Alpine, še naprej pa se bodo za devet individualnih projektov podeljevale potovalne štipendije (zahvaljujoč podpori Stalnega sekretariata Alpske konvencije in nacionalnemu sekretariatu Vie Alpine kneževine Monako). Via Alpina se je potrdila kot ena najbolj znanih pohodniških poti po vsem svetu – leta 2010 ji je ameriška revija „Backpacker“ podelila nagrado **World's Best Hike** zaradi edinstvene kombinacije narave, kulture in infrastrukture!

2014...: nova dimenzija – Na prošnjo vseh partnerjev prevzame Mednarodna komisija za varstvo Alp CIPRA mednarodni sekretariat Vie Alpine. S svojimi 60-letnimi izkušnjami na področju varstva Alp, z veliko mrežo v politiki, družbi in gospodarstvu in z večjezičnostjo krovno združenje optimalno dopolnjuje kompetence dosedanjih partnerjev s ciljem, da se turistična ponudba ohranja naprej in dodatno obogati s temami trajnostnega razvoja. V prihodnje bodo cvetele zanimive ideje in projekti na levi in desni strani pohodniške poti.

Via Alpina v številkah

Via Alpina poteka v celoti preko **osem držav, 30 dežel, kantonov ali pokrajin in več kot 200 občin...**

... od 0 do 3000 m nadmorske višine – Od obale Jadranskega morja do Ligurskega morja – Via Alpina prečka najvišjo točko na višini 3019 m preko Niederjocha (na italijansko-avstrijski meji).

... po 5000 km pohodniških pešpoti – Traso Vie Alpine sestavlja pet odsekov: rdeča, vijolična, rumena, zelena in modra pot^(*), kar v celoti pomeni **5000 km pohodniških pešpoti**.

... in 342 etap, med katerimi jih je 58 čezmejnih - 22 v Sloveniji, 121 v Italiji, 30 v Nemčiji, 70 v Avstriji, 3 v Lihtenštajnu, 55 v Švici, 40 v Franciji in... 1 v Monaku.

(*) Rdeča pot: 161 etap. *Povezovalna pot od Trsta do Monaka čez osem držav.*
Vijolična pot: 66 etap. *Slovenija, Avstrija, Nemčija.*
Rumena pot: 40 etap. *Italija, Avstrija, Nemčija.*
Zelena pot: 14 etap. *Lihtenštajn, Švica.*
Modra pot: 61 etap. *Švica, Italija, Francija.*

Alpski lok predstavlja...

- **13,9 milijonov prebivalcev, osem držav in več kot 6000 občin**
- **4 narodni jeziki (nemški, italijanski, francoski, slovenski jezik) poleg številnih regionalnih jezikov in narečij (retoromanskega, ladinskega, furlanskega, alemanskega, bavarskega, walserskega, ockitanskega, franko-provansalskega jezika...)**
- **500 milijonov nočitev na leto - 5 milijonov turističnih ležišč.**

Via Alpina: od poti ... do filozofije

Mednarodna odločenost...

Via Alpina se razprostira čez osem držav: Francijo, Monako, Italijo, Švico, Lihtenštajn, Nemčijo, Avstrijo in Slovenijo. Trasa tako prečka meje več kot 60 krat!

...in alpski duh!

Poti Vie Alpine potekajo v največji meri na nadmorski višini med 1000 in 3000 metri ter upoštevajo tipologijo masivov in njihove podnebne značilnosti. Poslužujejo se alternativnih in dodatnih pohodniških mrež, da bi tako kar najbolje porazdelili turistično prisotnost na gorskih območjih.

Dostopna vsem...

Vio Alpino se lahko običajno koristi v času od 1. julija do 15. septembra. Toda nekatere odseke se lahko glede na njihovo nadmorsko višino in/ali izpostavljenost prečka tudi v daljšem časovnem obdobju. Pot je povsod srednje težavnostne stopnje, saj se izogne težkim alpinističnim smerem in ledenikom. Poti so dobro markirane in v rednih presledkih označene z nevsiljivo ploščico z logotipom Vie Alpine. Sicer pa zdaj že številna «mesta na pragu Vie Alpine» omogočajo dostop do teh poti.

...za poglobljeno odkrivanje Alp

S svojo umeščenostjo v bližini najlepših naravnih in kulturnih znamenitosti omogoča Via Alpina odkrivanje alpske dediščine v vseh njenih dimenzijah in vzpodbuja spoznavanje prebivalcev, njihovih običajev, šeg, obrti in načina življenja.

S spoštovanjem do okolja...

Via Alpina prečka 10 narodnih parkov, 17 naravnih parkov in 22 naravnih rezervatov. Tamkajšnjim prebivalcem ter pohodnikom in obiskovalcem so na voljo ponudbe za odkrivanje okolja in aktivnosti za osveščanje. Obstoječe poti in strukture že imajo svojo vrednost: ne želimo ustvarjati novih poti niti dodatnih okolju neprijaznih infrastruktur.

...in pozornostjo do potreb pohodnikov

Ob koncu vsake etape ima pohodnik na voljo možnost prenočitve in krepčila. V rednih presledkih so mu na voljo trgovine in druge storitve, ki jih potrebuje. Celotna pot je dobro povezana z javnimi prevoznimi sredstvi, vsi lokalni

ponudniki turističnih storitev pa se na ustrezen in primeren način trudijo izpolniti pričakovanja pohodnikov.

Prispevek k lokalnemu razvoju...

Via Alpina je zaradi svoje povezanosti s 30 deželami, kantoni, pokrajinami in več kot 200 občinami dokaz močnega vzpodbujanja lokalnega razvoja, tako za ponudnike turističnih storitev kot za številne zadevne lokalne skupnosti. Via Alpina je «izložbeno okno» alpskih območij na mednarodnem tržišču, saj želi zagotoviti novo ponudbo aktivnosti za vodiče, spremljevalce in upravljavce prenočitvenih kapacitet. Nenazadnje je tudi prostor za izmenjavo izkušenj med gorskimi ponudniki turističnih storitev s ciljem pospeševanja izboljšanja kakovosti turistične ponudbe pohodnikom.

... in mreženju alpskih območij

Via Alpina pomeni pravo «rdečo nit» povezovanja med regijami. S pomočjo številnih povezav z drugimi alpskimi potmi ponuja nešteto možnosti dostopa za odkrivanje drugih območij, ki so zunaj že opisanih petih poti. Zaradi svojevrstnosti nagovarja poleg že izkušenih pohodnikov zlasti širšo javnost, tudi družine in starejše, in pomeni izvrstno izhodišče za raziskovanje čezmejne alpske identitete v vsej njeni pestrosti.

Eno ime, en logotip

Vse alpske regije združuje skupno dejstvo, da so bile del Rimskega imperija. *Via Alpina*, oziroma «alpska pot» v latinščini, izraža z dvema razumljivima besedama vso bistvo projekta: to je pot, ki predstavlja Alpe.

Tudi pri izbiri logotipa nas je vodilo bistvo: tri geometrijske oblike, ki prikazujejo črki *V* in *A*, ki jih bo pohodnik srečeval na vseh odsekih alpskega loka naslikane ali gravirane na ploščah iz lesa, kovine ali kakšnega drugega materiala različnih oblik in velikosti.

Trikotnik seveda simbolizira gore. Desna črtica predstavlja alpski lok: poteka od jugozahoda do vzhoda in je širša na svojem vzhodnem delu. Leva črtica je pohodniška pot *Via Alpina*, ki se je tesno prižema. Na vsakem območju se barva glede na določeno pot spremeni: rdeča, vijolična, rumena, zelena ali modra.

Pet pohodniških poti

Rdeča pot

Julijske Alpe – Karavanke – Karnijske Alpe – Dolomiti – Zillertal – Tuxerske Alpe – Karwendel – Wetterstein – Lechtalske Alpe – Allgäuske Alpe – Rätikon – Silvretta – Rhetiške Alpe (Grisons/ Ortles) – Lepotinske Alpe (Lombardija/ Ticino) – Valaiške Alpe – Bernske Alpe – Chablais – Mont-Blanc – Grajske Alpe (Dolina Aosta/ Vanoise) – Dauphiné – Queyras – Alpe Cottiennes – Primorske Alpe – Spodnji Piemont – Ligurske Alpe.

161 etap ali pohod po 8 alpskih državah, ki traja dlje od pohodniške sezone: Italija, Slovenija, Avstrija, Nemčija, Lihtenštajn, Švica, Francija, Monako.

Rdeča pot je pravzaprav povezovalna pot med vsemi 8 državami. Večkrat prečka glavni alpski greben in hkrati povezuje Alpe od Trsta do Monaka preko Bavarske in Lihtenštajna. Pohodnik se lahko na svoji poti, zlasti v številnih naravnih in narodnih parkih, prepriča o širini območja Alp, tega največjega evropskega naravnega prostora, kjer lahko odkriva pestrost favne in flore ter uživa ob enkratni lepoti zavarovanih pokrajin. Pot teče ob najvišjih vrhovih kot denimo Triglav, Tri Cime, Hochfeiler, Zugspitze, Silvretta, Bernina, Mont-Blanc, ledeniki Vanoise, Barre des Ecrins. A pot vam omogoča tudi odkrivanje bogate kulturne dediščine večjih mest na pohodniški pešpoti ali v bližini (Trst, Monako, Feldkirch, toda tudi Innsbruck in Briançon), daleč proč od hrupa, v odročnih vasicah, ki ležijo v Julijskih Alpah, Karnijskih Alpah, v Ticinu in v Zahodnih Alpah.

Via Alpina pelje iz Trsta - stičišča najrazličnejših kultur: ilirske, rimske, slovanske, benečanske, habsburške – vse do Kneževine Monaka, ki se razprostira od morja do gora in nudi pohodniku enkratno možnost spoznavanja kulturnih, zgodovinskih in turističnih lepot.

Vsepovsod najdemo lesene planinske kočice in kamnite stajne, kakor tudi majhne vasice in živahna mesta. Rdeča pot je tudi pot jezikov in izmenjav, tiha priča zgodovinske vloge trgovskih poslov čez največje alpske prelaze. Narečja ne poznajo administrativnih meja, zato se tu govori nemško, italijansko, francosko, slovensko, pa tudi retoromansko in ladinsko, walsersko, franko-provansalsko in ockitansko. Pot kar 44 krat prečka državne meje, pa tudi nekdanje meje, kjer še danes stojijo vojaške razvaline v spomin in opomin, da so bile naše spokojne gore vse prevečkrat prizorišče hudih bojev.

Vijolična pot

Vzhodne julijske Alpe – Kamniško-Savinjske Alpe – Karavanke– Štajerske Alpe – Nizke Ture – Dachstein – Salzburške Alpe – Berchtesgadenske Alpe – Alpe Chiemgau – Bavarske Predalpe – Ammergauške Alpe – Allgäuske Alpe.

66 etap – skozi 3 države: Slovenijo, Avstrijo in Nemčijo.

Vijolična pot nudi enkratno možnost spoznavanja Vzhodnih apneniških Alp, od Karavank pa vse do Allgäua. Na rdeči poti v osrčju Triglavskega masiva zavije proti vzhodu. Daleč od uhojenih poti, čez apneniške visoke planote in gozdove prečka 9 od desetih velikih avstrijskih pohodniških poti, ki potekajo po Alpah; tako se Via Alpina vključuje v mrežo poti, ki vodijo do Dunaja pa vse do madžarskih, slovaških in čeških meja. Pot, ki je posejana s kulturnimi središči, kot sta opatija v mestih Seckau in Admont, kjer domuje največja samostanska knjižnica na svetu ter mesto svetovne kulturne dediščine Hallstatt-Dachstein.

Via Alpina pelje na Bavarskem največkrat ob Maksimiljanovi poti oz. planinski pohodniški poti E4 (Maximiliansweg), ki spominja na pohod Maksimiljana II Bavarskega čez Alpe leta 1858. Pot vodi skozi številna turistična središča: Narodni park Berchtesgaden, jezero Königssee, po dvorcih Ludwiga II. (sina Maksimiljana) in mnogih drugih spomenikov iz baročnega in rokokojskega obdobja.

Rumena pot

Zahodne Julijske Alpe – Karnijske Alpe – Dolomiti – Ötztalske Alpe – Lechtalske Alpe – Allgäuske Alpe.

40 etap – skozi 3 države: Italijo, Avstrijo, Nemčijo.

Rumena pot vodi pohodnika od morske gladine do 3.000 m nadmorske višine, od Jadrana do allgäuskih planinskih pašnikov, od stičišča germanske in romanske kulture v Bolzanu vse do nedotaknjene narave Lechtala, od Dolomitov, zraslih iz oceanov, pa do območja, kjer so našli »ledenodobnega bojevnika« Ötzi iz Similauna: pohod je pravo uživanje ob enkratnih nasprotujočih si naravnih lepotah.

Pri Trstu so za pokrajino značilni številni arhitektonski spomeniki iz raznih obdobj in naravni kraški spomeniki: jame, soteske in potoki. V Karnijskih Alpah na jugu prečka Via Alpina več tradicionalnih poti, ki povezujejo Furlanijo s Koroško, kjer se lahko odločite za eno od številnih povezovalnih poti med rdečo in rumeno potjo Vie Alpine. V osrčju Dolomitov prečka legendarna masiva Marmolada in Catinaccio. Via Alpina zavije v Bolzanu, edinstvenem alpskem večkulturnem mestu, proti severu (na vzhodu je možna povezava z Narodnim parkom Stelvio, preko katerega pridete do rdeče poti na južnem alpskem pobočju). Pot prečka Niederjoch (3.019 m), najvišji vrh Vie Alpine, v neposredni bližini mesta, kjer so odkrili mumijo Ötzi. Pokrajina se na poti, ki vodi po najdaljšem alpskem ledeniškem masivu, znanem kot Ötztalske Alpe, stalno spreminja, preden se začne spuščati po gozdnatih vzpetinah proti dolini Inna. Vrnitev v apnenčasti svet je tokrat v znamenju planšarskega območja Allgäuskih Alp, ki ohrani svoj pečat do stičišča z rumeno, rdečo in vijolično potjo Vie Alpine v Oberstdorfu na Bavarskem.

Zelena pot

Rätikon – osrednja Švica – Bernske Alpe.

14 etap – skozi 2 državi: Lihtenštajn in Švico.

To je najkrajša pot Vie Alpine in jo je mogoče prehoditi v kratkem času, denimo med počitnicami, ali pa se zanjo odločite, če želite skrajšati celotno pot, ki vodi iz Trsta do Monaka.

Pot se začne v drugi najmanjši alpski državi, Kneževini Lihtenštajn, pelje skozi dolino Rena in nadaljuje svoj veličastni pohod po najlepših gorskih prelazih v Alpah, kjer se v vsaki etapi ustavi v drugi dolini. Vodi skozi nič manj kot pet kantonov, pohodniku pa sta zagotovljena geološka pestrost in uživanje ob kulturni dediščini. Zelena pot Vie Alpine pelje vzdolž 3 vrhov - simbolov bernskega visokogorja Oberlanda: Eiger, Mönch in Jungfrau. Zelena pot se združi z nacionalno švicarsko planinsko potjo št. 1, ki se nato vije po štirih dodatnih etapah do Montreuxa na vzhodnem obrežju Lemanskega jezera.

Modra pot

Valaiške Alpe – Peninske Alpe – Alpes Cottiennes (Queyras/Viso) – Primorske Alpe.

61 etap – skozi 3 države: Švico, Italijo in Francijo.

Od ledenikov Monte Rosa do mirnih vasic v Primorskih Alpah, modra pot vas pelje ob najdaljšem delu *Grande Traversata delle Alpi* (velike alpske transverzale) preko Piemontskih Alp. Na svojem severnem delu, ob italijansko-švicarski meji, sledi zapuščini Walserjev – to je narod iz doline Rodana, v današnjem Valaisu, ki je v 13. stoletju zasedel območja od Vorarlberga v Avstriji do severnega vznožja Monte Rosa v Italiji. Še danes srečamo vse do Gressoneya v Dolini Aoste manjšine nemškega porekla.

Medtem ko sta na walserskem območju značilna govedoreja in sirarstvo, na jugu prevladuje ovčereja, saj se je tukaj vse do danes ohranila tranzimansa oz. pregonska paša, in tako se vsako poletje tisočero čred ovac seli iz Provanse in Padske nižine. Via Alpina prečka na jugu neokrnjeno območje Narodnega parka Gran Paradiso, nekoč zatočišče alpskega kozoroga, od koder je bila ta vrsta tudi poseljena po celotnem alpskem prostoru.

Med dolino Susa in Primorskimi Alpami se pot približuje francoski meji in jo večkrat prečka. Pot se večkrat sreča z rdečo potjo in lokalnimi pešpotmi.

Okoli Monvisa, na čigar pobočju izvira reka Pad, je simbol Južnih Alp in središče alpinizma, so številne piemontske doline, ki so bile v 20. stoletju priča množičnih izseljevanj kmečkega prebivalstva. Danes skušajo z lokalnimi pobudami s pomočjo zelenega turizma in z različnimi aktivnostmi ponovno oživiti zapuščene vasice.

Modra pot Vie Alpine se spušča po francoskem pobočju čez mirna območja Narodnega parka Mercantour do vasi Sospel, kjer se sreča z rdečo potjo.

Deležniki Vie Alpine

Mednarodni koordinacijski odbor (M.K.O.), ustanovljen junija 2000, združuje državne in regionalne uprave, pohodniška združenja in ustanove za promocijo turizma osmih držav, vključenih v projekt. To je delovna skupina brez statusa pravne osebe, ki se sestaja enkrat letno in ob tej priložnosti odloča o bistvenih smernicah.

MKO pri njegovem delu podpira mreža **osmih nacionalnih sekretariatov** s ciljem operativnega izvajanja projekta v vsaki državi. Nacionalni sekretariati so vključeni v kompetentne javne ali zasebne strukture na področju pohodniškega turizma.

Mednarodna komisija za varstvo Alp CIPRA upravlja **mednarodni sekretariat**, potem ko je to funkcijo v obdobju od 2000 do 2013 opravljalo združenje Grande Traversée des Alpes.

Vsaka država zagotavlja svoj nacionalni sekretariat in aktivnosti na svojem območju neodvisno. Avstrija, Švica, Slovenija, Lihtenštajn in Monako trenutno prispevajo delež k financiranju mednarodnega sekretariata.

Člani Mednarodnega koordinacijskega odbora

Avstrija: Planinska zveza Avstrije (OeAV), zvezna dežela Salzburg (predstavnik 6 sodelujočih zveznih dežel).

Švica: Švicarska zveza za pohodniški turizem Suisse Rando, SwissTrails GmbH, IG SchweizMobil; opazovalec: Planinska zveza Švice (SAC/ CAS).

Nemčija: Planinska zveza Nemčije (DAV), Bavarsko ministrstvo za okolje, zdravje in varstvo potrošnikov (StMUGV).

Francija: država (Poverjeništvo za načrtovanje in gospodarski razvoj Alp/DIACT), dežela Rhône-Alpes, dežela Provence-Alpes-Côte d'Azur, Francoska zveza za pohodniške ekskurzije (FFRandonnée), Francosko združenje planinskih in gorskih zvez (FFCAM), regionalna turistična odbora Comité Régional de Tourisme Provence-Alpes-Côte d'Azur, Comité Régional du Tourisme Riviera-Côte d'Azur.

Lihtenštajn: država (Urad za okolje), Liechtenstein Tourismus; opazovalec: Planinska zveza Lihtenštajna (LAV).

Italija: dežela Piemont, dežela Lombardija, pokrajina Furlanija-Juljska krajina (predstavnik 8 dežel in pokrajin z rednim ali s posebnim statutom iz Alp), Planinska zveza Italije (CAI), Planinska zveza Južne Tirolske (AVS).

Monako: Planinska zveza Monaka (CAM), država (Urad za mednarodno sodelovanje), Urad za turizem in kongrese (DTC).

Slovenija: Pohodništvo in kolesarjenje giz Slovenija, Slovenska turistična organizacija (SPIRIT), Ministrstvo za okolje in prostor; opazovalec: Planinska zveza Slovenije (PZS)

Nacionalni sekretariati

Francija: združenje Association Grande Traversée des Alpes

Italija: dežela Piemont

Avstrija: Planinska zveza Avstrije

Švica: Švicarska zveza za pohodniški turizem Suisse Rando

Nemčija: Planinska zveza Nemčije

Slovenija: Pohodništvo in kolesarjenje giz Slovenija (Hiking & Biking Slovenia)

Lihtenštajn: Urad za okolje

Monako: Planinska zveza Monaka

(kontakti od strani 16 naprej).

Mednarodni sekretariat: Mednarodna komisija za varstvo Alp CIPRA

CIPRA je nevladna, neodvisna in neprofitna krovna organizacija, ki se od leta 1952 dalje zavzema za varstvo in trajnostni razvoj v Alpah. Z mednarodno pisarno v Lihtenštajnu, s predstavniškimi telesi v sedmih alpskih državah ter z okoli sto članskimi organizacijami in inštitucijami je CIPRA danes pomembna vsealpska mreža. Zaradi tako široke podpore je v vlogi vodilnega idejnega pobudnika sposobna prispevati k reševanju aktualne problematike in izzivov v smeri trajnostne in ekološke prihodnosti alpskega prostora. Alpska konvencija, ki je nastala na pobudo CIPRE, je osnovni nagib za naše mišljenje in delovanje. Alpsko konvencijo so leta 1991 kot pravno zavezujočo mednarodno pogodbo podpisale alpske države in Evropska unija in od takrat dalje jim ta dokument zagotavlja podlago za čezmejno sodelovanje.

CIPRA je sodobno in večjezično stičišče informacij za vse prebivalce, ki živijo na območju Alp in zunaj njega. CIPRA pošilja po elektronski poti v vse alpske države glasilo svoje informacijske službe alpMedia s prispevki iz vseh alpskih držav. Obširnejše novice in informacije objavlja CIPRA v poročilih o Alpah, informativnem biltenu Alpe na odru, ki izide dva- do trikrat letno ter v drugih publikacijah. Domača stran www.cipra.org služi kot vsealpska podlaga znanja na temo trajnostnega razvoja. Vsi članki in publikacije izidejo v do petih jezikih (nemščini, slovenščini, italijanščini, francoščini, angleščini).

Na svojih težiščnih področjih, biotska raznovrstnost in krajina, mladina, podnebje in energija, promet in alpska politika vzpodbuja CIPRA projekte in jih s svojim in v svojem širokem omrežju tudi izvaja. Pri tem sledi dvojni strategiji: Po eni strani je tu razvoj od zgoraj navzdol z Alpsko konvencijo, po drugi strani pa razvoj od spodaj navzgor, v obliki projektov, pobud in mrež. „Širimo znanje, povezujemo ljudi“ je pomemben cilj CIPRE, da bo mogoče vizijo „**Živeti v Alpah**“ živeti tudi v prihodnje. Via Alpina, katere mednarodni sekretariat vodi od leta 2014 naprej, je

konkretna rdeča nit med vsemi pobudami in portal, ki prebivalcem in obiskovalcem omogoča pot do alpskih regij.

Dodana vrednost Vie Alpine: številne pobude na ravni alpskega loka

Politični okvir: Alpska konvencija (www.alpconv.org)

To mednarodno pogodbo je leta 1991 podpisalo osem alpskih držav in Evropska unija, ki so s tem izrazile željo, da zagotovijo trajnostni razvoj Alp na nadvladni ravni. Konvencijo sestavlja okvirna konvencija in osem protokolov za izvajanje Alpske konvencije:

- Urejanje prostora in trajnostni razvoj
- Varstvo narave in urejanje krajine
- Hribovsko kmetijstvo
- Gorski gozd
- Turizem
- Energija
- Varstvo tal
- Promet.

Poleg izvedbenih protokolov so ministri/ministrice za okolje osmih alpskih držav sprejeli še dve deklaraciji: Deklaracijo »Prebivalstvo in kultura« in Deklaracijo o spremembi podnebja.

Od leta 2003 ima Konvencija Stalni sekretariat s sedežem v Innsbrucku (Avstrija) in izpostavo v Bolzanu (Italija). Februarja 2005 sta Stalni sekretariat Alpske konvencije in Mednarodni koordinacijski odbor Vie Alpine podpisala »Memorandum of Understanding« (obnovljen marca 2009) kot osnovo za konkretne skupne aktivnosti obeh organizacij.

Mreža zavarovanih območij v Alpah ALPARC (www.alparc.org): mreža upravljavcev vseh večjih zavarovanih območij alpskega loka, ki združuje približno 1000 narodnih, naravnih, regijskih parkov, naravnih ali biosfernih rezervatov. Od svoje ustanovitve leta 1995 ALPARC vzpodbuja in podpira izmenjavo izkušenj in znanja med upravljavci zavarovanih območij s številnih tematskih področij. Mreža si zlasti prizadeva za oblikovanje čezalpskih ekoloških mrež. Prav tako uresničuje skupne aktivnosti in komunikacijska orodja za zavarovana območja.

Omrežje občin "Povezanost v Alpah" (www.alpenallianz.org): Omrežje občin "Povezanost v Alpah", za čigar ustanovitev je dala pobudo tudi CIPRA, je združenje več kot 300 občin s celotnega alpskega prostora od Francije do Slovenije, ki so se med seboj povezale zato, da bi lahko cilje Alpske konvencije uresničevale v vsakdanjem življenju in tako prispevale k uveljavljanju sonaravnega razvoja na območju Alp. Članice združenja si v tesnem sodelovanju s prebivalci domače občine prizadevajo izboljšati okoljski, gospodarski in družbeni položaj. Svoje izkušnje in znanje si izmenjujejo na konferencah, srečanjih, zborovanjih in ekskurzijah, ki jih redno organizirajo.

Alpsko mesto leta (www.alpskomesto.org): V društvu "Alpsko mesto leta" so se med seboj povezala alpska mesta, ki so bila razglašena za "Alpsko mesto leta". Ta naziv prejmejo alpska mesta, ki se še posebej odlikujejo po zavzetem delovanju pri uresničevanju Alpske konvencije. Od leta 1997 podeljuje ta naziv mednarodna žirija, katere članica je tudi CIPRA. "Alpsko mesto leta" lahko postane katero koli od mest, ki leži na območju veljavnosti Alpske konvencije ter izrazi svojo pripravljenost za uresničevanje te pogodbe tudi v praksi – povedano z drugimi besedami: v praksi bo mesto moralo dokazati, da se ekologija in ekonomija medsebojno ne izključujeta, temveč smiselno in s pogledom v prihodnost dopolnjujeta.

Club Arc Alpin (Združenje planinskih zvez alpskega loka www.club-arc-alpin.eu): ta delovna skupina osmih planinskih zvez v Alpah je bila ustanovljena leta 1995 s ciljem zaščite svojih skupnih interesov, zlasti na področju alpinizma, varstva narave in urejanja prostora v Alpah, alpske kulture in v okviru Alpske konvencije.

Program Območje Alp (www.alpine-space.eu): v okviru programa Interreg IIIB za Območje Alp od 2000 do 2006, in zdaj iz naslova programov Evropskega teritorialnega sodelovanja v okviru novega programa Območje Alp 2007-2013 je Evropska unija podpirala številne transnacionalne projekte prostorskega razvoja v Alpah. Poleg tega programa so obstajali še drugi čezmejni programi sodelovanja s ciljem podpore pobud med dvema sosednjima državama. Trenutno pa so v pripravi programi subvencioniranja v okviru Evropskega teritorialnega sodelovanja.

Kontaktni podatki partnerjev...

Mednarodni sekretariat:

Nathalie Morelle, koordinatorica za mednarodne zadeve / Jakob Dietachmair, sodelavec

CIPRA International

Im Bretscha 22, FL-9494 Schaan, Lihtenštajn

Tel.: +423 237 53 53, faks: +423 237 53 54

E-mail: mail@via-alpina.org, spletna stran: www.cipra.org

Nacionalni sekretariat Francije:

Grégoire Bel, nacionalni koordinator

Združenje Grande Traversée des Alpes

6 rue Clot-Bey, F- 38000 Grenoble, Francija

Tel.: +33 (4) 58 00 11 69, faks: +33 (4) 76 42 87 08

E-mail: gregoire.bel@grande-traversee-alpes.com, spletna stran: www.grande-traversee-alpes.com

Nacionalni sekretariat Avstrije:

Christina Schwann, nacionalna sekretarka

Oesterreichischer Alpenverein (OeAV, Planinska zveza Avstrije), Fachabteilung Raumplanung-Naturschutz (Oddelek za prostorsko načrtovanje in varstvo narave)

Olympiastr. 37, A- 6020 Innsbruck, Avstrija

Tel.: +43 (512) 59 547 31, faks: +43 (512) 59 547 40

E-mail: christina.schwann@alpenverein.at, spletna stran: www.alpenverein.at

Nacionalni sekretariat Švice:

Thomas Gloor, nacionalni sekretar

Suisse Rando (Švicarska zveza za pohodniški turizem)

Monbijoustrasse 61, poštni predal, CH- 3000 Bern 23, Švica

Tel.: +41 (31) 370 10 20, faks: +41 (31) 370 10 21

E-mail: via-alpina@wandern.ch, spletna stran: www.wandern.ch

Nacionalni sekretariat Nemčije:

Gabriela Scheierl, nacionalna sekretarka Deutscher Alpenverein e.V. (DAV, Planinska zveza Nemčije), Urad za planinske domove, pohodništvo, plezanje

Poštni predal 500 220 D- 80972 München, Nemčija

Tel.: +49 (89) 1 40 03 40, faks: +49 (89) 1 40 03 17

E-mail: huetten.wege@alpenverein.de, spletna stran: www.alpenverein.de

Nacionalni sekretariat Lihtenštajna:

Olav Beck, nacionalni sekretar

Amt für Umwelt (Urad za okolje)

Dr.-Grass-Strasse 12, FL- 9490 Vaduz, Lihtenštajn

Tel.: +423 236 64 03, faks: +423 236 64 11

E-mail: olav.beck@awnl.llv.li, spletna stran: www.au.llv.li

Nacionalni sekretariat Italije:

Paolo Caligaris, nacionalni sekretar
Regione Piemonte (dežela Piemont), Urad za razvoj gora in gozdov, javna dela
Corso Stati Uniti, 21, I- 10128 Torino, Italija
Tel.: +39 (011) 432 23 03, faks: +39 (011) 432 29 41
E-mail: via-alpina.italia@regione.piemonte.it,
spletna stran: www.regione.piemonte.it

Nacionalni sekretariat Monaka:

Pierre Ferry, nacionalni sekretar
Club Alpin Monégasque (CAM, Planinska zveza Monaka)
12, avenue des Castelans, MC- 98000 Monako
Tel.: +377 97 70 53 99
E-mail : pierre@club-alpin.mc, spletna stran: www.club.alpin.asso.mc

Kontaktna oseba za vodenje projekta: Wilfrid Deri
Monaška vlada, Urad za mednarodno sodelovanje
2 rue de la Løjerneta, Athos Palace, MC-98000 Monako
Tel.: +377 98 98 87 89, faks: +377 97 77 73 22
E-mail: coopint@troisseptsept.mc, spletna stran: www.cooperation-monaco.gouv.mc

Obveščanje javnosti:

Direction du Tourisme et des Congrès (Urad za turizem in kongrese)
2a Boulevard des Moulins, MC-98000 Kneževina Monako
Tel.: +377 92 16 61 16, faks: +377 92 16 60 00
E-mail: bprogetti@gouv.mc, spletna stran: www.visitmonaco.com

Nacionalni sekretariat Slovenije:

Marko Lenarčič, nacionalni sekretar
Pohodništvo in kolesarjenje giz / Hiking & Biking Slovenia
Dimičeva ul. 13, SI-1000 Ljubljana, Slovenija
Mobilna št.: +386 41 64 65 66
E-mail: info@hiking.si, spletna stran: www.hiking-biking-slovenia.com

Finančni partnerji Mednarodnega sekretariata Vie Alpine v letu 2014:

